

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
ФАХОВИЙ ГАЛИЦЬКИЙ КОЛЕДЖ
ІМЕНІ В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА
Кафедра видавничої справи та медіакомунікацій

КВАЛІФІКАЦІЙНА (БАКАЛАВРСЬКА) РОБОТА
за спеціальністю 061 Журналістика
(Освітньо-професійна програма
«Видавнича справа та медіакомунікації»)

Лонгрід як новий метод контентного представлення в медіях
longread as a new method of content presentation in the media

Виконала:
студентка II курсу, групи Жб-21
Музика Тетяна Андріївна

Керівник:
доктор філологічних наук
Фінклер Юрій Едуардович

Рецензент:

Анотація

Музыка Т. А. Створення лонгріду, як нового методу контентного представлення в медіях : авторський проєкт. Галицький фаховий коледж імені В'ячеслава Чорновола, Тернопіль. 2023

Кваліфікаційна бакалаврська робота присвячена створенню лонгріду. Проаналізовано теоретичні особливості створення лонгрідів та їхній сучасний стан розвитку в українських ЗМІ. Наявні дослідження допомогли в створенні власного інформаційного продукту.

Результатом роботи стало створення лонгріду про лікаря-отоларинголога Олексія Мудрого «Я почуваю себе вже як вдома».

Ключові слова: *лонгрід, портретний лонгрід, репортаж, аналітичний текст, ЗМІ.*

Abstract

Muzyka T. A. Creation of longread as a new method of content representation in the media: author's project. Halytskyi College named after Vyacheslav Chornovol, Ternopil. 2023

The qualifying bachelor's work is devoted to the creation of a longread. The theoretical features of the creation of longreads and their current state of development in the Ukrainian mass media are analyzed. The available research helped in the creation of our own information product.

The result of the work was the creation of a longread about otolaryngologist Oleksiy Mudry "I already feel at home".

Keywords: *longread, portrait longread, reportage, analytical text, mass media.*

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ І ТЕОРЕТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЛОНГРІДУ	7
РОЗДІЛ ІІ СПЕЦИФІКАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ.....	11
2.1 Сучасний стан розвитку лонгріду в українських ЗМІ.....	11
2.2 Обґрунтування інформаційного проєкту	14
2.3 Технічні характеристики	14
2.4 Авторська ідея	14
2.5 Особливості аудиторії.....	15
РОЗДІЛ ІІІ ТЕХНІЧНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ОФОРМЛЕННЯ ПРОЄКТУ	16
ВИСНОВКИ.....	17
ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ	18
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	22
ДОДАТКИ.....	24

ВСТУП

Лонгрід – це новий метод контентного представлення в медіях, який з кожним роком набирає популярності. В українських онлайн-виданнях можна побачити велику кількість таких матеріалів. Як правило, це робота з великим інформаційним та мультимедійним наповненням. Інтернет допомагає розвиватись журналістиці, і саме така подача інформації краще засвоюється читачами. Аналогів саме такого виду контенту в друкованих ЗМІ немає, тому досліджування того, що розміщується лише в інтернеті є завжди актуально та цікаво.

Цей жанр передбачає за собою складну та довготривалу роботу. Збирання, написання та редагування інформації займає не один тиждень, чи навіть місяці. Проте лонгрід дає змогу читачу заглибитись у тематику не лише через текст, велика відданість автора своїй роботі відчувається і при читанні готового контенту, саме так аудиторія може відчувати глибину написаного.

Сьогодні стрімко журналісти використовують такий жанр в написанні своїх текстів. Але наукових досліджень щодо цієї тематики поки мало.

Актуальність запропонованої роботи визначається тим, що у науковому дискурсі відсутні дослідження щодо лонгріду як нового методу контентного представлення в медіях.

Попри стрімкий розвиток лонгріду, як жанру журналістики в Україні, за останні декілька років, досліджень на цю тему не так вже й багато. За кордоном цей жанр є популярніший та напрацьовань, відповідно, більша кількість.

Ситуація складається таким чином, що журналістів, які пишуть лонгріди є багато, але чи їхня робота зроблена на належному рівні не відомо. В результаті лонгріди, можуть лише називатись ними. Оформлення та наповнення, яке може мати в собі велику кількість помилок та недоліків, іноді не відповідає цьому жанру, що є неабияким показником недосконалої роботи у таких видах робіт.

Для розуміння проблеми глибше необхідно проаналізувати та створити власний інформаційний продукт.

Наукова новизна полягає у тому, що здійснено аналіз лонгріду, як жанру журналістики, та написання його за досліджуваними вимогами.

Мета роботи – написання (створення) портретного лонгріду.

Реалізація поставленої мети передбачає виконання наступних **завдань**:

- дати характеристику лонгріду в сучасному літературному дискурсі;
- аналіз медіа матеріалу в українських виданнях;
- описати зміст, поняття та основні складові під час написання лонгріду;
- обґрунтувати етапи роботи над власним проєктом;
- проаналізувати особливості написаного;
- створення власного інформаційного продукту.

Об’єктом дослідження даної роботи є лонгрід як новий метод контентного представлення в медіях.

Предмет дослідження – аналіз та характеристика журналістського жанру.

Для вирішення поставлених у роботі завдань була використана система **методів** наукового дослідження, а саме:

- метод аналізу застосовано під час загального аналізу журналістського жанру;
- описовий метод, який дав можливість описати усі необхідні дослідження та написати власний медіа контент;
- метод синтезу – об’єднав усе досліджуване в єдину систему.

Теоретичне значення дослідження полягає у тому, що його висновки є внеском для покращення подальшого розповсюдження якісних лонгвідів.

Практичне значення роботи полягає у можливості схарактеризувати такий жанр журналістики.

Основні **теоретичні** та **практичні положення** бакалаврської роботи та запропоновані висновки можуть бути використані:

- у навчальному процесі;
- у практичній діяльності навчальних закладів;
- у професійній діяльності викладачів, студентів тощо;
- у подальшій роботі над дослідженням і розширенням теми.

Структура дослідження. Бакалаврська робота складається зі вступу, основної частини, яка у свою чергу складається з трьох розділів, висновків, списку використаних джерел (15 позицій) та додатків. Загальний обсяг роботи складає 30 сторінок. Основний текст викладено на 14 сторінках. Практичний додаток – лонгрід (4 сторінки).

РОЗДІЛ І ТЕОРЕТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЛОНГРІДУ

Лонгрідом – можна вважати текстовий та ілюстраційний контент, який публікується у нестандартному для читачів форматі. Основною його характеристикою є великий обсяг та цікава тема, яка зможе «втримати» читача під час читання від першого, до останнього рядка.

Популярність навколо лонгріду з'явилася зовсім недавно, проте ми виокремили такі основні визначення науковців.

Дослідник Чабаненко М. говорить, що «лонгрід (з англ. довге читиво) – різновид інтернет-публікацій, цікава мультимедійна розповідь великого розміру. Можна вважати, що це особливий багатформатний жанр інтернет-журналістики, розрахований на перегляд, перш за все, з гаджетів із сенсорними дисплеями» [13, с. 58].

Ще одна дослідниця Тонкіх І. дає таке визначення поняттю «лонгрід – це не жанр, а скоріше формат подачі інформації, у якому може поєднуватися вербальний та візуальний контент з оригінальним дизайном» [11, с. 44]. Таку ж думку мають і вчені А. Галустян, М. Булаєва, Д. Кульчицька, вважаючи, що лонгрід поєднує в собі усі жанри традиційної журналістики, в новому для ЗМІ форматі.

А ось науковця Мацишина І. вважає, що це «форма так званої пояснювальної журналістики, яка використовує поступовий розвиток характерів героїв, опис сцен та дій, й використання діалогів. Це загальні стратегії, які асоціюються з художньою літературою» [8, с. 149].

Лонгрід – це великий простір для дослідження. Сучасні журналісти розкривають багато різноманітних тем у такому інформаційному форматі, окрім цього він має певні ознаки, за допомогою яких ми можемо виокремити лонгрід в незалежну форму мультимедійної журналістики. Основними «за Мацишиною І. є:

1. експозиція: введення в тему, розставлення зон конфлікту;
2. розвиток сюжету: ускладнення конфлікту, зростання напруги;

3. кульмінація: найбільша напруга історії, поворотний момент у вирішенні або ускладненні конфлікту;

4. зниження дії: напрям дій до зниження напруги;

5. розв'язка: перехід конфлікту в іншу площину.

На кожному рівні герой перебуває в дії і його успіхи змінюються невдачами. Історія починається з опису ситуації: відбувається подія, що формує тему. З цього моменту зароджується певний конфлікт, що веде до розкриття теми» [8, с. 151].

Піраміда Фрейтага допомагає краще зрозуміти принцип побудови текстової частини (Додаток А).

«Основні типи лонгвідів:

1. Портрет людини (people story). Лонгвід про людину – її біографія, погляди, досягнення і т.д. Зазвичай його пишуть для розвитку персонального бренду або сфери мистецтва, послуг, коучингу.

Що використовувати:

- цитати родичів, друзів;
- фото;
- унікальні життєві факти.

2. Репортаж. Описує всі деталі після закінчення якоїсь важливої події.

Головне завдання – цікаво розповісти про те, що Ви побачили.

Що використовувати:

- фон з анімацією;
- інтерв'ю;
- відео з події;
- аудіозаписи.

3. Аналітичний текст (реконструктор). Такий текст відтворює послідовність подій для з'ясування її причин і наслідків.

Що використовувати:

- цитати фахівців;

- посилання на дослідження;
- фонову музику;
- відео» [2].

Щоб створити якісний лонгрід, спочатку потрібно визначитись зі своєю цільовою аудиторією, вибрати цікаву та актуальну тему і розробити детальний план, щоб записати всі свої думки та ідеї. Потім ви починаєте збирати інформацію, писати, фотографувати, знімати відео та створювати інфографіку. Після того, як у вас є все необхідне, ви можете створювати цікаві, зручні для читачів матеріали. Доречно використовувати посилання на першоджерела, думки експертів, цитати, приклади та модулі зворотного зв'язку (такі функції, як лайки, поширення, коментарі, вікторини та тести для перевірки розуміння прочитаного).

«Аби лонгрід повністю відповідав вимогам цього жанру, без натяжки, текст повинен складатися з підрозділів і становити довгу та цікаву історію. Кожен із підрозділів має бути самодостатнім твором – репортажем, статтею, есе, інтерв'ю, нарисом тощо. Дуже популярні та цілком доречні в лонгрідах тексти тезового характеру, скажімо, інтерв'ю-тези, добірки цікавих фактів, що мають вигляд списку. Перш ніж писати тексти, слід продумати візуалізацію до них, адже багато чого можна передати красномовною інфографікою, таймлайнами. Фото, слайди, фотогалереї, відео, скріншоти можуть слугувати як ілюстраціями, так і самостійними складниками лонгріду. Лонгрід – складний твір, тому варто заздалегідь спланувати його на папері. Початок повинен змусити користувача з цікавістю проскролити всю сторінку. Тому важливу роль відіграють заголовок, підзаголовок, субпідзаголовок, тизер, найперше фото (зазвичай це фонове зображення під заголовком – так звана "обкладинка"; іноді замість фото у цій ролі виступає зациклене відео). В середині текстів обов'язково мають бути гіперлінки для розширення уявлення про згадані події чи явища, крім того – кілька красиво оформлених цитат. Завершувати лонгрід найкраще якоюсь легкою для

сприйняття інформацією (текстовою або візуальною) або ефектним висновком» [13, с. 66].

Отже, лонгрід – це довгий, детальний, інформаційний матеріал, що зазвичай має обсяг від 1 000 до 10 000 слів. Основна мета лонгріду полягає в тому, щоб зробити читачам докладний огляд певної теми, або занурити читача в цікаву історію з життя героя. Вимоги до лонгріда можуть варіюватися в залежності від специфіки проєкту та видання, яке публікує матеріал. Однак, загалом, лонгрід повинен містити структуру з вступу, основної частини та висновку, включати правдиві джерела та посилання на них, а також повинен мати граматично правильний та легкий для читання стиль письма.

Лонгріди стали популярним жанром журналістики з кількох причин: зростання інформаційного шуму, глибокий аналіз, приділення уваги деталям, більша свобода авторського стилю, можливості мультимедіа.

РОЗДІЛ II СПЕЦИФІКАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ

2.1 Сучасний стан розвитку лонгріду в українських ЗМІ

Сьогодні в інтернеті можна побачити чимало лонгвідів, проте не кожному українському ЗМІ під силу створити якісний матеріал, який зможе зацікавити читача та набрати велику кількість переглядів та відгуків.

Сучасні лонгвіди можуть бути на різні теми, в залежності від того, які питання актуальні на даний момент. Ось декілька тем, на які часто публікують лонгвіди:

- Політика та геополітика: це може бути аналіз сучасної політичної ситуації в різних країнах, розгляд глобальних конфліктів та їх наслідків, аналіз зовнішньої політики країн тощо.
- Економіка та бізнес: ця тематика може включати аналіз світових тенденцій економіки, розкриття проблем в українському бізнесі, огляд нових технологій та їх вплив на економіку тощо.
- Культура та мистецтво: ці теми можуть включати розгляд нових книг, фільмів, музики та інших видів мистецтва, історію та аналіз різних культурних явищ, відгуки на культурні події тощо.
- Технології та інновації: ця тематика може включати огляд нових технологій та їх вплив на життя людей, аналіз проблем з кібербезпекою, огляд різних стартапів та їхніх інноваційних продуктів.
- Суспільство та соціальні питання: ця тематика може включати аналіз проблем суспільства, наприклад, гендерну рівність, права людей, наркоманію тощо.
- Наука та освіта: ця тематика може включати огляд нових відкриттів в науці, аналіз проблем освіти, розгляд різних форм навчання та їх вплив на суспільство.

«Українські інтернет – видання почали звертатися до лонгвіду в 2014 – 2015 рр. Першими сторінками, на яких цей жанр набував популярності були "Телевізійна служба новин", "Дзеркало тижня", "Українська правда" та

"Новое время". Інтерв'ю такого формату випускали в проєкті "The Ukrainians", заснованому в 2014 р» [15, с. 11].

Серед популярних інтернет-видань, які публікують лонгріди, можна виокремити:

1. «Українська правда» – один з найбільших українських новинних сайтів, на якому регулярно публікують лонгріди. Наприклад, на їх веб-сайті можна знайти довгі матеріали про політику, соціальні питання, культуру та інше. Приклад лонгріду на тему: «Чорнобильська трагедія: ніколи знову», автор описує наслідки Чорнобильської катастрофи для людей, навколишнього середовища та економіки, «Смерть на Заході: як американська поліція вбиває беззахисних» – лонгрід, опублікований на сайті, в якому детально розглядається проблема насильства з боку американської поліції.

2. «ТСН» – телевізійний канал «1+1», на якому регулярно виходять інформаційні сюжети та лонгріди на різні теми. На сайті є окремий розділ Спецпроєкти в якому можна знайти чимало прикладів лонгрідів. Наприклад на тематику харчування: «Здоровий шлунок», «ЩО ЇСТИ, ЩОБ НЕ ХВОРИТИ. Або чому у всьому світі бум на функціональні продукти?», автор допомагає краще розібратись у харчуванні, експерти розповідають як харчуватись, щоб не нашкодити собі.

3. «Громадське ТВ» – це онлайн-медіа, яке спеціалізується на якісному журналістському контенті, включаючи лонгріди. В зв'язку з останніми подіями на сайті переважає тематика лонгрідів пов'язаних з війною. Наприклад: «У вікно влетіла куля з фронту і пробила холодильник». «Життя цивільних на лінії вогню», «Хлопці топили сніг і варили суп з голубів». «Історії жінок, які понад рік чекають чоловіків із полону» та є опубліковані лонгріди на тему екології «Кому належать наші ліси?» – лонгрід, опублікований на сайті, в якому автор розглядає проблему власності та використання лісів в Україні.

4. «УНІАН» – це медіапроект, який створює лонгріди про політику, культуру, спорт та інші теми. На сайті є окремий розділ в якому розміщують лише лонгріди. Це один із найуспішніших онлайн-видань, яким вдається створювати якісний інформаційний продукт. Приклади: «Must have воєнного часу: як підготуватися до надзвичайних ситуацій», «Коли евакуація – необхідність: як швидко зібратися й поїхати у разі небезпеки», «Єднаємо Україну: Як благодійники та волонтери рятують українців у часи війни».

5. «Радіо Свобода» – має свій вебсайт, де публікуються довгі матеріали на різні теми. Наприклад, можна знайти лонгріди про політику, економіку, культуру та інше. «Життя від кордону до кордону: як виглядає робота українських прикордонників» – лонгвід в якому детально описується робота українських прикордонників та їхні повсякденні виклики.

6. «NV» – це українське онлайн-видання, яке спеціалізується на політичній та економічній журналістиці. На сайті є окрема рубрика з лонгрідями, проте через велику кількість публікацій, половину з матеріалів не варто вважати правильно написаними. Приклади: «Піти не можна лишитися: чи є практичний сенс у бойкоті українських підрозділів транснаціоналів, що залишилися в росії», «Битва, яка врятувала Київ».

«NV за допомогою очевидців реконструював історію захисту аеропорту Гостомель, під час якого із хаосу початкових годин війни народилася перша і найважливіша українська перемога» [1].

На жаль, не всі українські ЗМІ активно використовують лонгріди, оскільки це вимагає більше зусиль та ресурсів для створення таких матеріалів. Однак, зростає попит на якісний журналістський контент серед читачів, тому можна очікувати подальший розвиток лонгвідів в українських ЗМІ.

2.2 Обґрунтування інформаційного проєкту

До журналістського проєкту відноситься один матеріал (лонгрід), який має заголовок «Я ПОЧУВАЮ СЕБЕ ВЖЕ ЯК ВДОМА». Після цього присутній лід. Структура тексту є простою в читанні, оскільки матеріал поділеного на три частини: «Там завжди було холодно», «Страх», «Закрив очі, тикнув на карту». Написаний текст можна віднести до портретного лонгріду, бо це формат публікації, який поєднує розгорнуту журналістську статтю з детальним, глибоким і вичерпним текстом, який розкриває певну людину, її життя, досягнення та проблеми. За допомогою цього формату ми змогли розкрити складні аспекти особистості та події, що оточують її.

2.3 Технічні характеристики

Лонгрід має 7291 знаки (з пробілами), 1180 слів. Надрукований на 4-х сторінках формату А4 (без ілюстрацій).

2.4 Авторська ідея

Оскільки зараз в Україні триває війна, людям цікаво читати історії про людей, які з перших днів відчули складні та незрозумілі для нас емоції, залишили власні домівки, та все що в них було, і почали нове життя.

Авторський задум полягав в тому, щоб через такий жанр тексту в першу чергу заглибитись в життєвий шлях людини, спробувати зрозуміти, які емоції пережив герой. В нашому лонгріді головним героєм є лікар-отоларинголог Олексій Мудрий, який з 2017 року працював в Маріуполі, проте війна внесла зміни в життя чоловіка, він був змушений покинути рідне місто та почати все з чистого аркуша.

Лонгрід має заголовок: «Я почуваю себе вже як вдома».

Лід (декілька коротких речень, які відповідають на питання Що?, Де?, Коли?, Як?).

Основний текст ми вирішили поділити на три частини, кожна з яких має свій підзаголовок:

1. Там завжди було холодно (у цій частині коротко розповідаємо про початок війни та перші дії Олексія).

2. Страх (саме ця частина є найнапруженішою, бо в ній розповідається про перші прильоти, перших поранених, як лікарі працювали та рятували життя людей під час обстрілів, проблеми та труднощі, які почали виникати у зв'язку з повномасштабним вторгненням).

3. Закрив очі, тикнув на карту (ця частина є так званим облегшенням, Олексію вдалось виїхати з Маріуполя до сім'ї, і саме тут розпочинається «нове життя» героя, який вирішив не зупинятись, а продовжувати далі жити, працювати та виховувати синочка).

Лонгрід завершується мрією Олексія, а саме: *«Хочу побачити Москву в тому ж стані в якому вони зараз оставили Маріуполь, Бахмут. Оце більше всього я хочу»*.

Портретний лонгрід доповнюють світлини, це і загалом кадри з війни, які можна знайти в інтернеті, та фотографії Олексія, його роботи. Під кожною публікацією можна знайти посилання. Ілюстрації допомагають доповнити історію та створити краще уявлення про особу, яку розглядають читачі.

2.5 Особливості аудиторії

Лонгрід «Я почуваю себе вже як вдома» розрахований на широке коло читачів. Важливо зрозуміти, що такий вид матеріалу не загубиться серед новин, оскільки багато онлайн-газет мають окремі рубрики для лонгрідів. Зараз велика кількість читачів шукають на просторах інтернету історії про людей, які пережили війну і можуть про неї розповісти відкрито, а не те, що нам показують по телевізору.

Вікові особливості: люди від 15-70 років, які читають онлайн видання.

Соціальні особливості: для різних соціальних груп.

Гендерні особливості: орієнтовано як для жінок, так і для чоловіків.

Всі особливості були важливими під час створення власного авторського проєкту. Нам вдалось створити матеріал, який зацікавить читача. Надалі можна шукати людей, які мають схожі життєві історії та готові ділитись ними з аудиторією.

РОЗДІЛ III ТЕХНІЧНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ОФОРМЛЕННЯ ПРОЄКТУ

Журналістський проєкт поданий у структурованому вигляді. Основний текст поділено на три частини.

Для технічного забезпечення використовували таке обладнання:

1. Ноутбук Lenovo IdeaPad 1 15IAU7.
2. Комп'ютер Vento A8 ASUS CHASSIS.
3. Телефон Iphone XR.

Увесь напрацьований матеріал було набрано в програмі «Microsoft Word 2010».

Щоб оформити матеріал відповідно до вимог лонгріду, ми обирали платформи, серед яких були:

- Atavist;
- Medium;
- Ready Mag;
- ShortHand;
- Tilda.

Деякі з платформ містять в собі функцію так званого конструктора. Є певні шаблони як може виглядати матеріал та за яким принципом він буде розміщений, автор може підібрати той, який буде йому найкраще підходити. Тому, журналіст який має критичне мислення, може без зайвих зусиль та коштів створити проєкт вищого рівня.

У своїй роботі ми використали українську платформу Webium, готовий результат можна переглянути в додатках або за посиланням: <https://oahru.weblium.site> (Додаток Б).

ВИСНОВКИ

Під час втілення задуму в журналістському проєкті було виконано ряд завдань: ми дали характеристику лонгріду в сучасному літературному дискурсі; проаналізували медіа-матеріали в українських онлай-виданнях; описали зміст, поняття та основні складові під час написання лонгріду; обґрунтували етапи роботи над власним проєктом; проаналізували особливості написаного, що в кінцевому результаті призвело до створення власного інформаційного продукту.

Проаналізувавши українські ЗМІ можна сказати, що не всі українські ЗМІ використовують лонгріди, оскільки це вимагає більше зусиль та ресурсів для створення матеріалів такого типу. Проте, попит на якісний журналістський контент серед читачів зараз є, тому можна передбачити подальший розвиток лонгвідів в українських ЗМІ.

До журналістського проєкту відносимо один матеріал (лонгвід) «Я ПОЧУВАЮ СЕБЕ ВЖЕ ЯК ВДОМА». Структура нашого тексту є простою в читанні, оскільки матеріал поділеного на три частини: «Там завжди було холодно», «Страх», «Закрив очі, тикнув на карту».

Оформлення за допомогою платформи, дало змогу структурувати написане таким чином, щоб основний текст був читабельним та не губився серед однакового шрифту. Текст доповнений світлинами, які допоможуть читачеві ще легше поринути у історію головного героя.

Лонгвід розрахований на велике коло читачів, віком від 15 до 70-ти років, які читають онлайн-матеріали. Основна мета роботи – написання (створення) портретного лонгвіду, було успішно виконана з дотриманням усіх вимог, а саме обсяг та наповнення проєкту відповідають усім нормам щодо написання лонгвіду.

Авторська ідея проєкту була в тому, щоб через новий для людей жанр тексту, заглибитись в життєвий шлях людини. Разом з героєм відчувати біль, розчарування та радість, і дати можливість читачеві відчувати.

Лонгвід можна переглянути за посиланням: <https://oahru.weblum.site>

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ

«Я ПОЧУВАЮ СЕБЕ ВЖЕ ЯК ВДОМА»

Лікар-отоларинголог Олексій Мудрий з 2017 року почав працювати в Маріуполі. Проте війна внесла зміни в життя чоловіка, він був змушений покинути рідне місто та почати все з чистого аркуша.

ТАМ ЗАВЖДИ БУЛО ХОЛОДНО

В момент коли почалася війна Олексій був вдома, він мав перший день лікарняного, бо напередодні захворів на COVID.

«Я лежав з температурою 39, ввечері 23 лютого, вранці прокинувся від вибухів, відкрив новини, побачив що почалась війна, зібрався і поїхав на роботу».

Ситуація в країні була дуже напружена, напередодні подій, чоловік свою сім'ю вивіз до батьків, а сам 24 зранку одів куртку, кинув військовий квиток, взяв паспорт з собою, документи на машину, сів в машину і поїхав. Ніякого теплого одягу він не взяв, згодом про це пожалівши, бо при температурі мінус 10 в лікарні повибивало вікна, а Олексій був лише в кросівках.

«Температура і знайти собі відмазку ні, це те саме що військові в день війни розвернуться і поїдуть по домам і скажуть в мене температура, ми лікарі ми працюємо в любых умовах».

Перші два дні бої йшли за межами міста, це Широкине, далше від міста. Ще більш-менш працював транспорт, і евакуація хворих відбувалась, більшу частину удару на себе взяв військовий шпиталь.

«Просто лікарня, щоб ви розуміли, в нас була на лівому березі, це район Азовсталі, це 1,5 км від проходних Азовсталі. Ми з вікна бачили бомбардування Азовсталі, ну це було найближче».

СТРАХ

Перший хворий був на 3-4 день, зі скальпованою раною обличчя, пів обличчя висіло просто на лоскоті. Перша емоція, яку пригадує Олексій – це страх, страх і нерозуміння, що тобі робити, бо він не щелепно-лицевий

хірург, таку картину чоловік бачив тільки на екранах телевізора, і морально до таких поранень готовий не був. Поранений втратив одне око, але завдяки Олексію вижив.

Пригадує що 10 числа в опер блок прилетів снаряд, який зруйнував дві операційних. Всі були змушені працювати в коридорах, намагались використовувати, наскільки це можливо, правило двох стін. Коли вже було 2 чи 3 прильоти в саму лікарню, всі вирішили спускатись в підвал. В лікарні він був один, як бомбосховище, туди відправляли мам, дітей, а інші підвали це були напівпідвальне приміщення з великою кількістю пилу, довго перебувати там було неможливо.

Інструменти для проведення операцій були, проте питання про стерильність залишалось відкритим. В місті де відсутня вода і взяти її ніде, просто нема води. Харчувались там всім що було. Олексій з жахом розповідає про пшоняну кашу, і каже, що дивитись навіть не може на неї, бо в основному їли лише її.

«В основному на легкових автомобілях їздили і шукали по місту, було й десь джерело, снаряд потрапив в трубу водопровідну і з під землі текло джерело. І там їздили в бутилки пластикові набирали і всьо».

Окрім проблеми стерильності, була і катастрофічна проблема в медикаментах. Тому, шукаючи вихід, лікарі відчиняли усі аптеки поруч і забирали ліки в лікарню. Бо коли 3 березня зник зв'язок, місто просто заглибилось в мародерство. Люди крали все і тягнули додому.

«Завдяки цьому ми пропрацювали до 21 березня. От лікарня пропрацювала, повноцінно з операційними, з наркозом, з усім, ми змогли пропрацювати так довго».

Олексій пригадує ще одного пораненого чоловіка з повною відсутністю нижньої щелепи, кісткової її частини. У якого було дві культі суглоба, а решта частини обличчя немає. Чоловік був впевнений що він помре за годину. Він вижив.

«Біля його будинку упала авіабомба і його осколками заділо, осколками

стьокл, дерев, бо люди виходили вдень готувати їжу. Готувати можна було тільки на полум'ї. І от він готував їжу і прилетіла авіабомба. На 5 день він пішов додому сам, бо в нього було 3 чи 4 дітей. Він встав каже я нормально себе почуваю і пішов додому».

ЗАКРИВ ОЧІ, ТИКНУВ НА КАРТУ

Впіймавши зв'язок в одному місці лікарні на 4 поверсі Олексію та декільком іншим людям вдалось виїхати. Виїхавши з Маріуполя до 7 години вечора вони доїхали до міста Токмак.

«Виїхали по тій дорозі шо знали, так ми там і не проїхали, там був обстріл ми вернулись. Розвернулись уже їхали назад, а потім побачили там в началі Азовсталі була барикада з машин. Барикада з машин причом кацапських, згорівших. І просто пощастило що в одну з мін попав снаряд і вона вибухнула і можна було пройти машиною. Ну тут міна за метр, тут міна за метр, і от машиною ми проїхали поміж ці міни».

Їхали зі складеними дзеркалами вздовж самого забору Азовсталі. Доїхали до зруйнованого моста і переїхали пішохідний міст. Далі через Приморськ район, через блок-пости вже там було простіше, коли виїхали за Лівий берег, там вже не було такого інтенсивного обстрілу.

«Я поїхав до сім'ї, бо недалеко від Токмака сім'я моя була. Трошки прийшов в себе, сказав собираєм всіці і їдем. Підійшли до карти закрив очі, тикнув на область, відкрив міста, подивився місто Теребовля. Включив гугл зайшов лікарня місто Теребовля. Найшов телефон Тетяни Імануїлівни, вона дала телефон головного лікаря і ми зв'язались їм треба був спеціаліст і я приїхав сюди».

«В мене була просто машина, паспорт, воєнний білет і трудова книжка. Трудову книжку ми забрал, бо в адміністративний корпус снаряд попав, всіх їх розірвало і вони валялись по землі».

В батьків Олексій з дружиною взяли речі першої потреби та виїхали. Проте, не зразу вдалось виїхати. Три дні сім'я доїжджала до Василівки, ставали в колону, а їх завертали назад зі словами «Проїзду сьогодні немає». Вже на третій день стояли до кінця, бо на ще одну поїздку палива не було. Простояли чергу в приблизно 2 тисячі машин, і так пощастило виїхати.

«Ну пощастило виїхати, виїхали ми до Запоріжжя, це таке

полегшення було заїхати в Запоріжжя. Ми в Запоріжжі вже у тещі зупинились».

Олексію дуже запам'ятались наші хлопці. Перші наші військові стали полегшенням для чоловіка. Вони стояли та махали ніби то проїжайте далі. Знаючи куди планує їхати, не шукав нічого нового, а спокійно приїхав в Тереховлю. Зразу заїхав в лікарню домовлятися про роботу, і вже 1 квітня лікар вийшов на роботу.

Чоловік зізнається, що перших 2 місяців відчував себе зайвим. Тиша, спокій все здавалось таким незвичним, ніби потрапляєш в інший світ, якась паралельна реальність, люди ходять, незвично бути чистим в теплі.

«Мені дуже швидко все організували. В перший ж день мені поставили ендоскопічну стійку в поліклініку причому. Буквально за пів дня організували кабінет і я уже другу половину дня приймав хворих. Я був дуже радий бачити такі звичайні захворювання. Звичайний отит там, гайморит. Нормальні операції ту ж септопластику, аденоїди. Це було так приємно, що ти починаєш працювати нормально».

Перша операція на новому робочому місці в чоловіка була днів через 5. І потім одна за одною, одна за одною. Зараз Олексій вже відчуває себе як вдома. Сім'я поселилась на одну ніч в гуртожиток, згодом лікарня допомогла поселитись в садочку села Мшанець де дотепер вони там живуть.

«В мене дитині 4 роки він розуміє що таке війна. В нього такі питання іноді виникають "Тат, а ми не помremo?", ну щоб він там розумів, а розуміє. Ми виїжджали він так тихенько сидів, дивився».

Олексій з посмішкою згадує, як влітку з сином їздили на рибалку в Тереховлі, і просто біля річки ходили гуляли. Як в лісі збирали гриби. Сім'я для чоловіка це все його життя і працювати для людей для країни це задоволення.

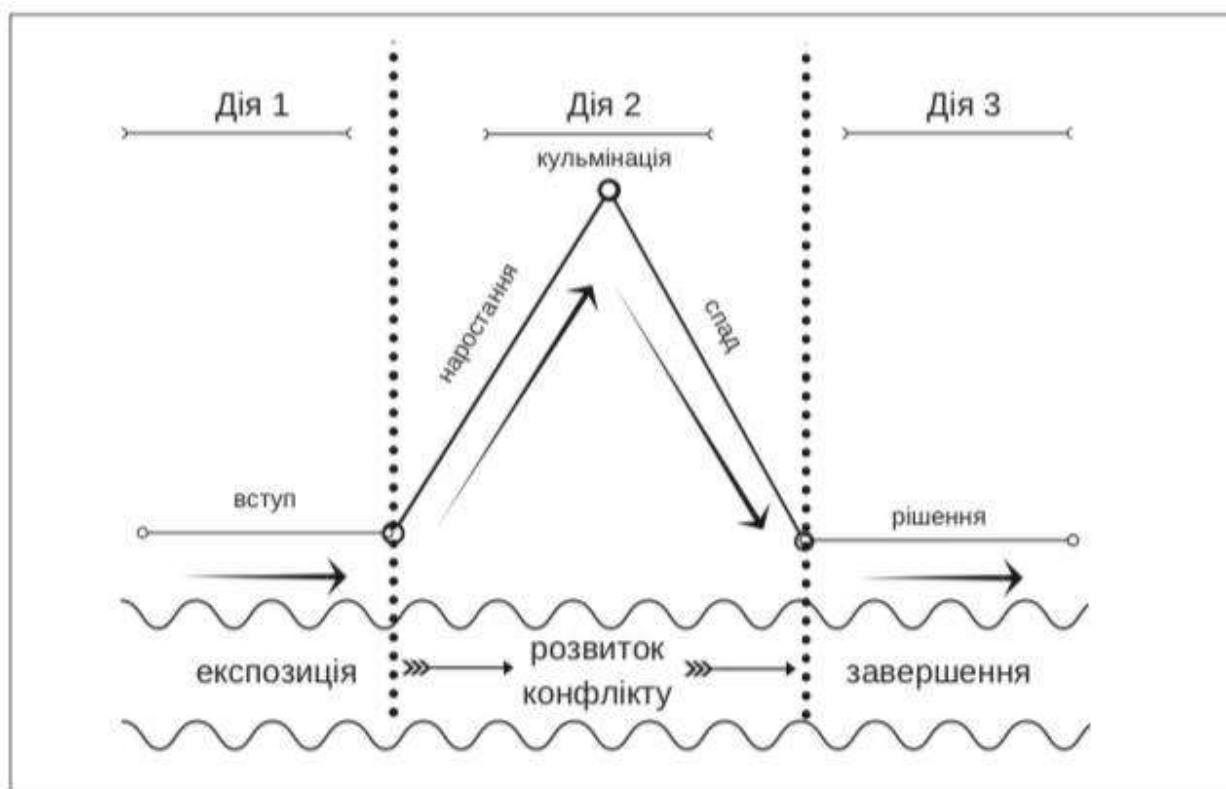
«Хочу побачити москву в тому ж стані в якому вони зараз оставили Маріуполь, Бахмут. Оце більше всього я хочу».

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. «Лонгрід – це рушниця, що вистрілює декілька разів». URL: <https://ua.ejo-online.eu/> (дата звернення: 12.05.2023).
2. WebMaestro. Як зробити лонгрід, який дочитають до кінця? URL: <https://webmaestro.com.ua/ua/blog/long-read/> (дата звернення: 25.03.2023).
3. Блажеєвська Ю. М. Лонгрід як спосіб подачі інформації в сучасних інтернет-ЗМІ. Харків : Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, 2019. 36 с.
4. Войтович М. Лонгрід про лонгріди URL: <https://texterra.ru/blog/longrid-olongridakh.html> (дата звернення: 04.02.2023).
5. Колісніченко А. В. Довгі тексти (лонгріди) URL: <http://www.mediascope.ru/> (дата звернення: 04.02.2023).
6. Крецу І., Гузун. М., Василик. Л. Підручник з крос-медіа, Германія, 2015. 140 с.
7. Лешко У. Лонгрід як форма сучасної мультимедійної журналістики: Вісник Львівського університету. Серія Журналістика. №48. Вінниця, 2020. 180–188 с.
8. Мацишина, І. Структура мультимедійного сторітелінгу (на прикладі лонгріду). Кросмедіа: контент, технології, перспективи, К. : Інститут журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2017. 149 с.
9. Радченко Я. Д., Сіріньок-Долгарьова К. Г. Виникнення та розвиток лонгріду як формату сучасної журналістики : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2020. 131 с.
10. Сидоренко О., Головенко Є. Лонгрід : особливості використання інструментів медіадизайну. XVI Всеукраїнська науково-практична конференція «Журналістська освіта в Україні : світові професійні стандарти» : тези доповідей. Суми : Сумський державний університет, 2020. 137-142 с.
11. Тонкіх, І. Інтернет-журналістика. Жанри в інтернеті : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНТУ, 2017. 13 с.

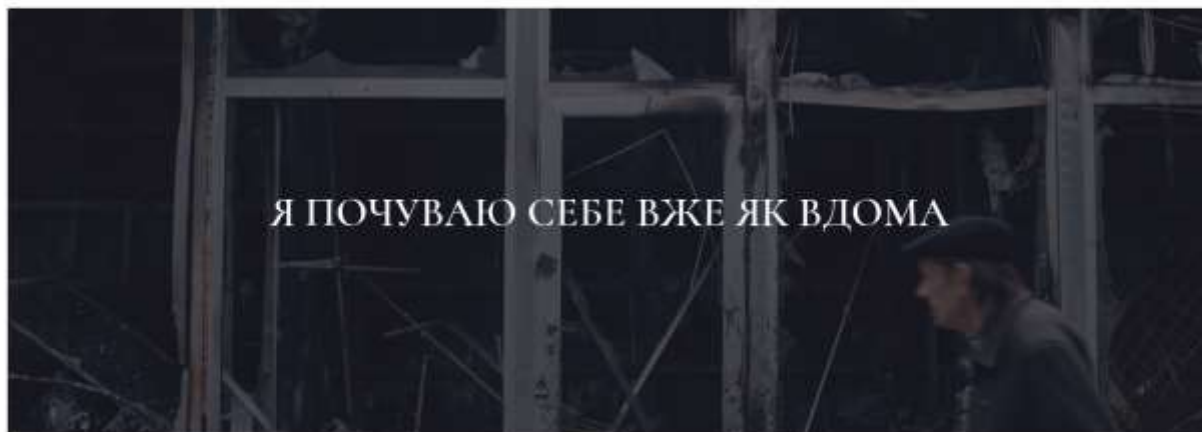
12. Уніан. Про нас. URL: <https://www.unian.ua/static/about> (дата звернення: 10.03.2023).
13. Чабаненко М. Мультимедійність в інтернет-журналістиці: навч. метод. посіб. для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності «Журналістика», Запоріжжя : Просвіта, 2018. 80 с.
14. Шашенко С. Комунікаційні аспекти сучасних мультимедійних лонгвідів: українська практика. К. : Київський національний університет культури і мистецтв, 2019. 14 с.
15. Шевченко, В. Е. Кросмедіа : контент, технології, перспективи. К. : Ін-т журналістики Київського нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка, 2017. 234 с.

ДОДАТКИ

Піраміда Фрейтага (Freytag)

Музыка

Лікар-отоларинголог Олексій Мудрий з 2017 року почав працювати в Маріуполі. Проте війна внесла зміни в життя чоловіка, він був змушений покинути рідне місто та почати все з чистого аркуша.

Там завжди було холодно

В момент коли почалася війна Олексій був вдома, він мав перший день лікарняного, бо напередодні захворів на COVID.

«Я лежав з температурою 39, ввечері 22 лютого, лікарі прокинулися від вибухів, відкрили новини, побачив що почалася війна, зібрався і поїхав на роботу».

Ситуація в країні була дуже напружена, напередодні подій, чоловік свою сім'ю вивіз до батьків, а сам 24 зранку одів куртку, взяв військовий квиток, взяв паспорт з собою, документи на машину, сів в машину і поїхав. Нічого теплого одягу він не взяв, згодом про це пожалівши, бо при температурі мінус 30 в лікарні повітря було вітряне, а Олексій був лише в кросівках.

«Температура і знайти собі відмітку ні це те саме що військові в день війни розвернуться і поїдуть по доміну і скажуть в знала температуру, ми лікарі ми працюємо в таких умовах».

Перші два дні бої йшли за межами міста, це Широкине, даліше від міста. Ще більш-менш працював транспорт, і евакуація хворих відбувалась, більшу частину удару на себе взяв військовий шпиталь.

«Просто лікарня щоб ви розуміли: в нас була не ліжкова база, це район Азовсталі це 15 км від прохідних Азовсталі. Ми з ними бачили бомбардування Азовсталі, ну це було найближче».

Скріншоти готового лонгріду (продовження на наст. ст.)

Маріупольська міська лікарня №4 (до та після обстрілу російсько-фашистськими окупантами у березні 2022 р.)
фото з офіційного сайту лікарні

Страх

Перший хворий був на 3-4 день, зі скальпованою ранкою обличчя, тіло обличчя висіло просто на лоскоті. Перша людина, яку пригадає Олексій – це страх, страх і нерозуміння, що тобі робити, бо він не щепотно-лицевий круг, тому картинку чоловік бачив тільки на екрані телевізора, і морально до таких поранень людині не був. Поранений втрапив одне око, для заведення Олексія виліз.

Пригадає що їді чимало в опер блоку прилетіло снаряд, який зруйнував декілька операційних. Були змушені працювати в коридорах, намагаючись використовувати, наскільки це можливо, правітло доки стін. Коли вже було 2 чи 3 прильоти в саму лікарню, всі вирішили спускатися в підвал. В лікарні він був один, як бомбосховище, туди відправлялися мамі, дітям, а інші підвалили це було напівпідвальне приміщення з великою кількістю плітки, довго перебувати там було неможливо.

Інструменти для проведення операцій були, проте питання про стерильність зацікавилось відкривати. В місті де відсутня вода і навіть її ніда, просто немає води. Харчувалися там всім що було. Олексій з навіном розповідає про льодову хвилю, і каже, що довелося навіть не чекати на неї, бо в основному їли плавець.

«В основному на величезній автомобільній вулиці і шукали по місту, були й інші директори снарядів потрапляли в міську водопровідну і з під землі почало дивитися і ламати ідишли в будинки пластові набували і нао-»

Окрім проблеми стерильності, була і катастрофічна проблема в медикаментах. Тому, шукаючи вихід, лікарі віднімали усі аптеки поруч і забирали ліки в лікарню. Бо коли 3 березня зник зв'язок, місто просто затрималося в мародерстві. Люди крали все і тікнули додому.

«Завдяки цьому ми продовжили до 31 березня. Ця лікарня працювала повноцінно з операційною з навіном з усім, ми змогли працювати так довго»

Олексій пригадає ще одного пораненого чоловіка з повною відсутністю нижньої щелепи, м'якості її частини. У якого було дві кулі в суглоба, а решта частини обличчя немає. Чоловік був впевнений що він помер за годину. Він виліз.

«Вже доки будинок уламився автомобілем і разо осялками зашло, осялками стягнув дерев, бо люди нашіли їдню, хотіли їсти. Готували їдню було тільки на добу і їли їли їдню їли і прилетіла автомобіль. На 3 березня вже було подому сам бо в місто було 3 чи 4 днів. Він встав каже в нормально себе поважає і людині додому»

Скріпшоти готового лонгріду (продовження)

Закрив очі, тикнув на карту

Впіймавши зв'язок в одному місці лікарні на 4 поверсі Олексію та декільком іншим людям вдалось виїхати. Виїхавши з Маріуполя до 7 години вечора вони доїхали до міста Токмак.

«Виїхали по тій дорозі що знали, так ми там і не проїхали, там був обстріл ми вернулись. Розвернулись уже їхали назад, в потім побачили там в началі Азовсталі була барикада з машин. Барикада з машин причом кавказських, згорівших. І просто пощастило що в одну з мін попав снаряд і вона вибухнула і можна було проїти машиною. Ну тут міна за метр, тут міна за метр, і от машиною ми проїхали поміж ці міни».

Їхали зі складеними дзеркалами вздовж самого забору Азовсталі. Доїхали до зруйнованого моста і переїхали пішохідний міст. Далі через Приморський район, через блок-пости вже там було простіше, коли виїхали за Лівий берег, там вже не було такого інтенсивного обстрілу.

«Я поїхав до сім'ї бо недалеко від Токмака сім'я моя була. Трошки прийшов в себе, сказав собираєм есці і їдем. Підійшли до карти закрив очі тикнув на область, відкрив місто, подивився місто Теребовля. Включив гугол зайшов лікарня місто Теребовля. Найшов телефон Тетяни (маніпуляни, вона дала телефон головного лікаря і ми зв'язались їм треба був спеціаліст і я приїхав сюди».

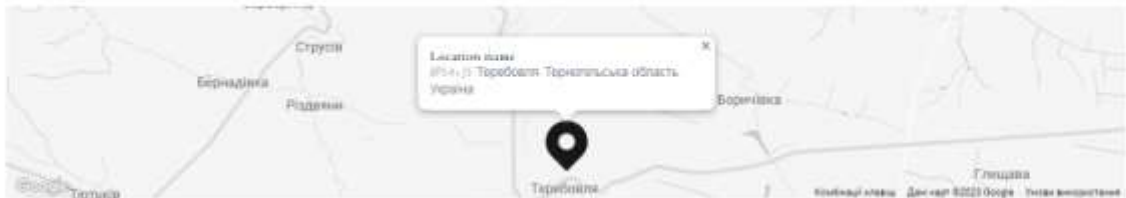

Фото з офіційного сайту Теребовлянської міської лікарні

«В мене була просто машина, паспорт, воєнний білет і трудова книжка. Трудову книжку ми забрав, бо в адміністративний корпус снаряд попав, всіх їх розірвало і вони валялись по землі».

В батьків Олексій з дружиною взяли речі першої потреби та виїхали. Проте, не зразу вдалось виїхати. Три дні сім'я доїжджала до Василівки, ставали в колону, а їх завертали назад зі словами «Проїзду сьогодні немає». Вже на третій день стояли до кінця, бо на ще одну поїздку палива не було. Простояли чергу в приблизно 2 тисячі машин, і так пощастило виїхати.

«Ну пощастило виїхати, виїхали ми до Запоріжжя, це таке полешення було заїхати в Запоріжжя. Ми в Запоріжжі вже у тещі зупинились».

Скріншоти готового лонгріду (продовження)

Олексію дуже запам'ятались наші хлопці. Перші наші військові стали полегшенням для чоловіка. Вони стояли та махали ніби то проїжджайте далі. Знаючи куди планує їхати, не шукав нічого нового, а спокійно приїхав в Тереховлю. Зразу заїхав в лікарню домовлятися про роботу, і вже 1 квітня лікар вийшов на роботу. Чоловік зізнається, що перших 2 місяців відчував себе зайвим. Тиша, спокій все здавалось таким незвичним, ніби потрапляєш в інший світ, якась паралельна реальність, люди ходять, незвично бути чистим в теплі.

«Мені дуже швидко все організували. В перший ж день мені поставили ендоскопічну стійку в поліклініку причому. Буквально за пів дня організували кабінет і я уже другу половину дня приймав хворих. Я був дуже радий бачити такі звичайні захворювання. Звичайний отит там, гайморит. Нормальні операції ту ж септопластику аденоїди. Це було так приємно, що ти починаєш працювати нормально».

Олексій працює у Тереховлянській міській лікарні

Перша операція на новому робочому місці в чоловіка була днів через 5. І потім одна за одною, одна за одною. Зараз Олексій вже відчуває себе як вдома. Сім'я поселилась на одну ніч в гуртожиток, згодом лікарня допомогла поселитись в садочку села Мшанець де дотепер вони там живуть.

«В мене дитині 4 роки, він розуміє, що таке війна. В нього такі питання іноді виникають: "Тат, а ми не померемо?" ну щоб він там розумів, а розуміє. Ми вижидали, він так тихенько сидів, дивився».

*Дружина Олексія (Ольга)
фото з вільних джерел*

Олексій з посмішкою згадує, як влітку з сином їздили на рибалку в Тереховлі, і просто біля річки ходили гуляти. Як в лісі збирали гриби. Сім'я для чоловіка це все його життя і працювати для людей для країни це задоволення.

Скріншоти готового лонгріду (продовження)

«Хочу побачити Москву в тому ж стані в
якому вони зараз оставили Маріуполь,
Бахмут. Оце більше всього я хочу».

Follow us

Скіншоти готового лонгріду (продовження)

Відгук наукового керівника
на бакалаврську кваліфікаційну роботу
“Лонгрід як новий метод контентного представлення в медіях
(розробка авторського медійного проекту)”
студентки групи Жб-21 Музики Тетяни

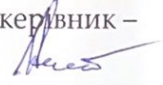
Поява лонгріда в Інтернет-версії “The New York Times” викликала свого часу революційні зміни не лише в прикладній журналістиці, але і в комунікативістиці. Наука була явно не готова до розуміння того, а що насправді являє собою лонгрід: особний матеріал, новітній вид есею, жанр чи онлайн варіант авторської колонки. Що ж, тепер журналістська практика, яку без лонгріда складно уявити, розставила акценти, і лонгрід по праву вважається повноцінним жанром журналістики. Ба більше, здається, саме лонгрід став компромісним варіантом суперечки між прихильниками розуміння журналістики як репортерської практики і як публіцистичного поля.

Все це є у роботі Тетяни Музики. Взявши за основу багатофункціональність і поліжанровість всередині жанру лонгріда, авторка в основу свого наукового доробку поклала творчий, журналістський чинник створення авторського лонгріду. Дійсно цікава і актуальна розробка студентки не обмежується теоретичною частиною, а підкріплюється **власним, авторським** матеріалом, який додає явного шарму дипломній роботі, виконаній в межах спеціальності «журналістика».

Отже, у студентки Тетяни Музики маємо присутність усіх необхідних для виконання дипломної роботи освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр» елементів дослідження, авторський журналістський матеріал і, сподіваюсь наперед, прекрасний виступ із цілком усвідомленими відповідями на доброзичливі запитання членів екзаменаційної комісії. Робота гарна, виструнчена у відповідності до усіх формальних і неформальних вимог до оформлення подібних розвідок. Жодних організаційних чи психологічних проблем зі студенткою не було, адже я мав справу із розумною, ініціативною і в той самий час напрочуд організаційно зібраною студенткою.

Враховуючи вищенаведене, вважаю, що бакалаврська кваліфікаційна робота “Лонгрід як новий метод контентного представлення в медіях (розробка авторського медійного проекту)” студентки групи Жб-21 Тетяни Музики може бути допущеною до захисту і заслуговує на найвищий бал.

Науковий керівник –

Юрій Фінклер

Рецензія на
бакалаврську роботу
“Лонгрід як новий метод контентного представлення в медіях
(розробка авторського медійного проєкту)”
студентки групи Жб-21 Тетяни Музики
(Галицький фаховий коледж імені В'ячеслава Чорновола)

Чи є лонгрід окремим жанром? Чи лонгрід являє собою лише технічну можливість розмістити на сайті чи порталі контент у різному технологічному вигляді? А, може, лонгрід — це і жанр, і поєднання контенту із зображенням, і технологія?

Тетяна Музика має свою позицію щодо феномену лонгріда. Вона вважає, що в основі лонгріда знаходиться все-таки текстовий матеріал доволі великого обсягу. Зазвичай це є розгорнутий репортаж, інтерв'ю та (або) певна частина популяризаторського контенту з багатьма дрібними, але докладними коментарями і прикладами. Матеріали, зібрані під шапкою лонгріда, як правило, доволі глибоко представляють і аналізують проблему чи тему і мають чітке цільове призначення: розширити знання аудиторії про те, про що йдеться у лонгріді.

Студентка зазначає, що лонгріди можуть мати різноманітну тематику та мати стосунок до будь-якої проблеми, теми чи галузі знань. Але і як жанр, і як технологія вони все ж мають спільну ознаку — досить глибоко досліджують конкретну тему і прагнуть дати якомога більш повний і кращий стиль подачі для розуміння проблеми аудиторією.

Студентка Тетяна Музика технологічно грамотно описала процедуру розробки власного лонгріда. Ця процедура складається із певної кількості технологічної послідовності (так звані “творчі кроки”) — від вибору теми, її актуальності і способів представлення в медіях до творчого оформлення вже готового і осмисленого продукту.

Авторський матеріал "Я почуваю себе вже як вдома" є хорошим взірцем того, як слід підходити до створення авторського матеріалу. Видно, що студентка опрацювала велику кількість теоретичних джерел і ознайомилась з багатьма взірцями оформлення лонгріду в медіа.

До студентки буде прохання: будь ласка, під час захисту все-таки окресліть більш чітко аудиторію, для якої було здійснено проєкт.

Вважаємо, що рецензована бакалаврська робота "Лонгрід як новий метод контентного представлення в медіях (розробка авторського медійного проєкту)" студентки Галицького фахового коледжу імені В'ячеслава Чорновола Тетяни Музики виконано самостійно, успішно, творчо, містить усі необхідні елементи оформлення та аналізу і може бути допущеною до захисту. Робота заслуговує на найвищу оцінку.

Рецензентка —

старша наукова співробітниця

Науково-дослідного інституту пресознавства

Львівської національної наукової

бібліотеки України імені Василя Стефаника

канд. філол. наук, старша наукова співробітниця

О. Р. Дроздовська

Підпис О. Р. Дроздовської

Копія

затверджено
Андрій Макаренко

Ім'я користувача:
Владислава Капітан

Дата перевірки:
19.06.2023 15:34:11 MSK

Дата звіту:
29.06.2023 15:15:04 MSK

ID перевірки:
1015646863

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

ID користувача:
100011655

Назва документа: Музика Тетяна_Ж6-21

Кількість сторінок: 14 Кількість слів: 2904 Кількість символів: 21131 Розмір файлу: 35.98 KB ID файлу: 1015292822

6.2% Схожість

Найбільша схожість: 3.65% з джерелом з Бібліотеки (ID файлу: 1008337350)

4.34% Джерела з Інтернету 115 Сторінка 16

3.93% Джерела з Бібліотеки 11 Сторінка 16

18.1% Цитат

Цитати 15 Сторінка 17

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи 1